

Parashah 1 B`reshit (I begynnelsen)

Første Mosebok/Genesis/Bereshit

Parashah 1 Torah

[Kapittel 1](#)

[Kapittel 2](#)

[Kapittel 3](#)

[Kapittel 4](#)

[Kapittel 5](#)

[Kapittel 6](#)

Parashah 1 Haftarah

[Jesaja 42:5 - 43:1:10](#)

Parashah 1 B`rit Hadashah

[Matteus 1, 19](#)

[Markus 10](#)

[Lukas 3](#)

[Johannes 1](#)

[Første Korinterne 6, 15](#)

[Romerne 5](#)

[Efeserne 5](#)

[Kolosserne 1](#)

[Første Timoteus 2](#)

[Hebreerne 1, 3, 11](#)

[Andre Peter 3](#)

[Åpenbaringen 21, 22](#)

Kapittel 1

¹ I begynnelsen skapte Elåhim himmelen og jorden. ² Jorden var uformet og tom, og mørket lå over dypets overflate. Og Elåhims Ånd svedde over vannflatene. ³ Da sa Elåhim: «Det bli lys!» Og det ble lys. ⁴ Elåhim så lyset, at det var godt. Og Elåhim skilte lyset fra mørket. ⁵ Elåhim kalte lyset Dag, og mørket kalte Han Natt. Så ble det kveld, og det ble morgen den første dagen.

⁶ Så sa Elåhim: «Det skal bli en hvelving midt i vannene, og den skal skille vann fra vann.»

⁷ Så gjorde Elåhim hvelvingen og skilte vannene som var under hvelvingen fra vannene som var over hvelvingen. Og det ble slik. ⁸ Og Elåhim kalte hvelvingen Himmel. Så ble det kveld, og det ble morgen den andre dagen.

⁹ Så sa Elåhim: «Vannene under himmelen skal samles på ett sted, og det tørre land skal komme til syne.» Og det ble slik. ¹⁰ Elåhim kalte det tørre landet for Jord, og oppsamlingen av vannene kalte Han Hav. Og Elåhim så at det var godt.

¹¹ Så sa Elåhim: «Jorden skal bære fram gress, planter som setter frø, og frukttrær som gir frukt etter sitt slag, og som har frø i seg, på jorden.» Og det ble slik. ¹² Jorden bar fram gress, planter som setter frø etter sitt slag, og trær som gir frukt med frø i seg, etter sitt slag. Og Elåhim så at det var godt. ¹³ Så ble det kveld, og det ble morgen den tredje dagen.

¹⁴ Så sa Elåhim: «Det skal bli lys på himmelhvelvingen for å skille dagen fra natten. De skal være til tegn og de skal angi årstider*, dager og år. ¹⁵ De skal være til lys på himmelhvelvingen for å gi lys på jorden.» Og det ble slik. ¹⁶ Så gjorde Elåhim to store lys, det største til å råde om dagen og det minste til å råde om natten, også stjernene. ¹⁷ Elåhim satte dem på himmelhvelvingen for å gi lys på jorden, ¹⁸ og for å råde over dagen og over natten, og for å skille lyset fra mørket. Og Elåhim så at det var godt. ¹⁹ Så ble det kveld, og det ble morgen den fjerde dagen.

²⁰ Så sa Elåhim: «Det skal vrirle av levende skapninger i vannene, og fuglene skal fly oppe under himmelhvelvingen over jorden.» ²¹ Så skapte Elåhim de store sjødyrene og hver levende skapning som rører seg og som vrirler i vannene, hver etter sin art, og hver fugl som har vinger, hver etter sin art. Og Elåhim så at det var godt. ²² Og Elåhim velsignet dem og sa: «Vær fruktbare og bli mange! Fyll opp vannet i havene, og fuglene skal bli mange på jorden.» ²³ Så ble det kveld, og det ble morgen den femte dagen.

²⁴ Så sa Elåhim: «Jorden skal bære fram levende skapninger etter sin art: fe og kryp og jordens villdyr, hver etter sin art.» Og det ble slik. ²⁵ Elåhim gjorde jordens villdyr etter sin art, feet etter sin art og hvert kryp etter sin art. Og Elåhim så at det var godt.

²⁶ Så sa Elåhim: «La Oss gjøre mennesker i Vårt bilde, etter Vår lignelse. De skal ha råderett over fiskene i havet, over fuglene i luften og over feet, over hele jorden, og over hvert kryp som rører seg på jorden.» ²⁷ Så skapte Elåhim mennesket i sitt bilde. I Elåhims bilde skapte Han det. Til mann og kvinne skapte Han dem.

²⁸ Så velsignet Elåhim dem, og Elåhim sa til dem: «Vær fruktbare, bli mange, fyll opp jorden og legg den under dere! Dere skal ha råderett over fiskene i havet, over fuglene i luften og over hver levende skapning som rører seg på jorden.» ²⁹ Elåhim sa: «Se, Jeg har gitt dere hver plante som setter frø og som finnes på jordens overflate, og hvert tre som gir frukt med frø i. De skal være til mat for dere. ³⁰ Og til hvert dyr på jorden, til hver fugl i luften og til hvert kryp som har liv på jorden, har Jeg gitt hver grønn plante til mat.» Og det ble slik.

³¹ Da så Elåhim det Han hadde gjort, og se, det var overmåte godt. Så ble det kveld, og det ble morgen den sjette dagen.

* מִדְּיָמִין Måadim (Avtalt tid, møtetid, høytid og år)

[Til toppen](#)

Kapittel 2

¹ Slik ble himmelen og jorden og hele deres hær fullført. ² På den syvende dagen fullendte Elåhim sitt verk, det Han hadde gjort, og på den syvende dagen hvilte Han fra hele sitt verk, det Han hadde gjort. ³ Så velsignet Elåhim den syvende dagen og helliget den, for på den dagen hvilte Han fra hele sitt verk, det Elåhim hadde skapt og formet.

² Dette er historien om himmelen og jorden, da de ble skapt, på den dag da YHVH Elåhim gjorde jorden og himmelen, ⁵ før det fantes noen busk på marken over hele jorden, og før det hadde grodd fram noen plante på marken. For YHVH Elåhim hadde ikke latt det regne på jorden, og det fantes ikke noe menneske som kunne dyrke jorden. ⁶ Men dogg steg opp fra jorden og vannet hele jordens overflate.

⁷ Og YHVH Elåhim formet mennesket av jordens støv, og Han blåste livets ånde inn i hans nesebor. Og mennesket ble en levende sjel. ⁸ YHVH Elåhim plantet en hage mot øst i Eden, og der satte Han mennesket som Han hadde formet. ⁹ YHVH Elåhim lot hvert tre som er en lyst å se på og godt å spise av, vokse opp fra jorden. Livets tre sto midt i hagen, og treet til kunnskap om godt og ondt.

¹⁰ Ut fra Eden rant det en elv for å vanne hagen, og derfra delte den seg i fire hovedstrømmer. ¹¹ Navnet på den første er Pishån. Det er den som omgir hele Chavilahlandet, der det er gull. ¹² Og gullet i det landet er godt. Der er det også bdellium og onykssteiner. ¹³ Navnet på den andre elven er Gichån. Det er den som omgir hele Kosh. ¹⁴ Navnet på den tredje elven er Chiddekel. Det er den som renner øst for Ashor. Den fjerde elven er Frat.

¹⁵ Så tok YHVH Elåhim mennesket og satte ham i Edens hage så han kunne dyrke den og ta vare på den. ¹⁶ YHVH Elåhim bød mennesket og sa: «Av hvert tre i hagen kan du fritt spise, ¹⁷ men av treet til kunnskap om godt og ondt skal du ikke spise. For på den dag du spiser av det, skal du sannelig dø.»

¹⁸ Og YHVH Elåhim sa: «Det er ikke godt for mennesket å være alene. En hjelper som svarer til ham, vil Jeg gjøre for ham.» ¹⁹ Av jorden hadde YHVH Elåhim formet hvert dyr på marken og hver fugl i luften. Han førte dem til Mennesket (Adam) for å se hva han ville kalle dem. Og det Adam kalte hver levende skapning, det ble navnet den fikk. ³ ²⁰ Så ga Adam navn til alt feet, til fuglene i luften og hvert villdyr på marken. Men for Adam fantes det ingen hjelper som svarte til ham.

²¹ YHVH Elåhim lot en dyp søvn komme over Adam, og han sov. Da tok Han ett av ribbeina hans og fylte igjen med kjøtt i stedet. ²² Av det ribbeinet som YHVH Elåhim hadde tatt fra Adam, dannet Han en kvinne (Ishah), og Han førte henne til Adam. ²³ Da sa Adam: «Dette er endelig bein av mine bein og kjøtt av mitt kjøtt. Hun skal kalles kvinne (ishah), siden hun ble tatt av mannen.» ²⁴ Derfor skal en mann forlate sin far og mor og være knyttet til sin kone, og de skal være ett legeme. ²⁵ Begge var nakne, både Adam og hans kone (ishah), men de skammet seg ikke.

[Til toppen](#)

Kapittel 3

¹ Slangen (Nachash) var listigere enn noe annet dyr som YHVH Elåhim hadde skapt på marken. Han sa til kvinnen (ishah): «Har Elåhim virkelig sagt: Dere skal ikke spise av noe tre i hagen?» ² Men kvinnen svarte slangen: «Vi kan spise frukten av trærne i hagen, ³ men om frukten på treet som er midt i hagen, har Elåhim sagt: Dere skal ikke spise av den og ikke røre den, ellers skal dere dø.» ⁴ Da sa slangen til kvinnen: «Dere skal slett ikke dø. ⁵ For Elåhim vet at på den dagen dere spiser av det, skal øynene deres bli åpnet. Dere skal bli slik som Elåhim og kjenne godt og ondt.» ⁶ Da kvinnen så at treet var godt å spise av, at det var en lyst for øynene og et tre til begjær siden det kunne gi forstand, tok hun av frukten og spiste. Hun ga også sin mann, som var hos henne, og han spiste. ⁷ Da ble øynene åpnet på dem begge, og de skjønnte at de var nakne. De flettet sammen fikenblad og dekket seg nedentil.

⁸ De hørte da lyden av YHVH Elåhim som gikk omkring i hagen på den svale tiden av dagen, og Adam og hans kone gjemte seg for YHVH Elåhims ansikt mellom trærne i hagen. ⁹ Da kalte YHVH Elåhim på Adam og sa til ham: «Hvor er du?» ¹⁰ Han svarte: «Jeg hørte stemmen Din i hagen, og jeg ble redd fordi jeg var naken, så jeg gjemte meg.» ¹¹ Da sa Han: «Hvem har fortalt deg at du er naken? Har du spist av det treet som Jeg forbød deg å spise av?» ¹² Da sa Adam: «Kvinnen som Du ga meg til å være sammen med meg, hun ga meg av treet, og jeg spiste.» ¹³ YHVH Elåhim sa til kvinnen: «Hva er det du har gjort?» Kvinnen sa: «Slangen forførte meg, og jeg spiste.»

¹⁴ Så sa YHVH Elåhim til slangen: «Fordi du har gjort dette, skal du være forbannet framfor alt feet, og framfor hvert dyr på marken. På buken skal du krype, og støv skal du spise alle ditt livs dager. ¹⁵ Jeg setter fiendskap mellom deg og kvinnen, og mellom din ætt og hennes Ætt. Han skal knuse ditt hode, og du skal knuse Hans hæl.»

¹⁶ Til kvinnen sa Han: «Jeg skal gjøre din smerte overmåte stor, også i ditt svangerskap. Med smerte skal du føde barn. Din lyst skal stå til din mann, men han skal råde over deg.»

¹⁷ Til Adam sa Han: «Fordi du fulgte din kones røst og spiste av treet som Jeg ga deg et bud om og sa: «Du skal ikke spise av det», så skal jorden være forbannet for din skyld. Med smerte skal du spise av den alle ditt livs dager. ¹⁸ Torner og tistler skal den frambære for deg, og du skal spise av markens vekster. ¹⁹ I svette fra ditt ansikt skal du spise ditt brød, inntil du vender tilbake til jorden. For av den er du tatt. For støv er du, og til støv skal du vende tilbake.»

²⁰ Adam kalte sin kone Chavah (livgiver), for hun ble mor til alle som lever.

²¹ YHVH Elåhim lagde kjortler av skinn til Adam og hans kone, og Han kledde dem.

²² Så sa YHVH Elåhim «Se, mennesket er blitt som en av Oss til å kjenne godt og ondt. Bare han nå ikke rekker ut hånden og spiser av livets tre, så han lever evig.» ²³ Derfor sendte YHVH Elåhim ham ut av Edens hage for å dyrke den jorden han selv var tatt av. ²⁴ Så drev Han mennesket ut, og Han satte kjeruber øst for Edens hage og et flammende sverd som svingte i alle retninger, for å vokte veien til livets tre.

[Til toppen](#)

Kapittel 4

¹ Adam hadde samliv med sin kone Chavah, og hun ble med barn og fødte Kain og sa: «Jeg har fått en mann (ish) fra YHVH.» ² Så fødte hun igjen, og fikk hans bror Havel. Havel ble sauegjeter, men Kain ble jordbruker. ³ Etter en tid skjedde det at Kain brakte YHVH et offer av markens grøde. ⁴ Havel brakte også et offer av det førstefødte av småfeet sitt og av fett på dem. YHVH så med velbehag på Havel og hans offer. ⁵ Men på Kain og hans offer så Han ikke med velbehag. Da ble Kain meget vred, og slo blikket ned. ⁶ Så sa YHVH til Kain: «Hvorfor er du så vred? Og hvorfor slår du blikket ned? ⁷ Har du godt i sinne, kan du ikke da se frimodig opp? Men hvis du ikke har godt i sinne, ligger synden på lur ved døren. Dens onde lyst vil fange deg, men du skal herske over den.» ⁸ Kain talte med sin bror Havel. Så skjedde det: Mens de var ute på marken, gikk Kain til angrep på sin bror Havel og slo ham i hjel.

⁹ Da sa YHVH til Kain: «Hvor er din bror Havel?» Han svarte: «Jeg vet ikke. Er jeg min brors vokter?» ¹⁰ Men Han sa: «Hva har du gjort? Røsten av din brors blod roper til Meg fra jorden. ¹¹ Derfor skal du nå være forbannet fra jorden, som åpnet sitt gap for å ta imot din brors blod fra din hånd. ¹² Når du dyrker jorden, skal den ikke lenger gi deg sin grøde. En flyktning og en omstreifer skal du være på jorden.» ¹³ Kain sa til YHVH: «Min skyld er større enn jeg kan bære! ¹⁴ Se, i dag har Du drevet meg bort fra landet. For Ditt ansikt må jeg skjule meg, og jeg blir en flyktning og en omstreifer på jorden. Det kan skje at hvem som helst som finner meg, slår meg i hjel.» ¹⁵ Men YHVH sa til ham: «Derfor skal den som slår Kain i hjel, bli hevnet syv ganger.» Og YHVH satte et merke på Kain, så den som fant ham,

ikke skulle slå ham i hjel. ¹⁶ Så gikk Kain bort fra YHVHs ansikt og slo seg ned i landet Nåd, øst for Eden.

¹⁷ Kain hadde samliv med sin kone, og hun ble med barn og fødte Chanách. Det skjedde at han bygde en by og kalte opp byen etter sin sønn, Chanách. ¹⁸ Chanách fikk sønnen Irad, og Irad fikk Mechojael. Mechojael fikk Metoshael, og Metoshael fikk Lemech.

¹⁹ Lemech tok seg to koner. Navnet på den ene var Adah, og navnet på den andre var Tsillah. ²⁰ Adah fødte Javal. Han ble stamfar til dem som bor i telt og har buskap. ²¹ Hans brors navn var Joval. Han ble stamfar til alle dem som spiller på lyre og fløyte. ²² Også Tsillah fødte, det var Toval-kain, som var læremester for de håndverkerne som arbeidet med bronse og jern. Søsteren til Toval-kain var Na'amah.

²³ Så sa Lemech til sine to koner: «Adah og Tsillah, hør min røst, Lemechs koner, lytt til mine ord! For jeg dreper en mann til gjengjeld for mitt sår, og en unggutt til gjengjeld for min skramme. ²⁴ Om Kain skal bli hevnet syv ganger, så skal Lemech bli hevnet syttisyv ganger.»

²⁵ Og Adam hadde igjen samliv med sin kone, og hun fødte en sønn og kalte ham Shet: «For Elåhim har utsett for meg en annen livsfrukt i stedet for Havel, som Kain drepte.» ²⁶ Også Shet fikk en sønn, og han kalte ham Enåsh. På den tiden begynte de å påkalle YHVHs navn.

[Til toppen](#)

Kapittel 5

¹ Dette er Adams slektsbok. På den dag Elåhim skapte mennesket, formet Han det i Elåhims lignelse. ² Til mann og kvinne skapte Han dem, og Han velsignet dem og kalte dem mennesker på den dag de ble skapt. ³ Adam hadde levd i hundre og tretti år, da ble han far til en sønn i sin egen lignelse, etter sitt bilde, og kalte ham Shet. ⁴ Etter at han hadde blitt far til Shet, ble Adams dager åtte hundre år, og han ble far til sønner og døtre. ⁵ Alle levedagene Adam fikk, ble til sammen ni hundre og tretti år, og så døde han.

⁶ Shet levde i hundre og fem år, og ble så far til Enåsh. ⁷ Etter at han hadde blitt far til Enåsh, levde Shet i åtte hundre og syv år, og han ble far til sønner og døtre. ⁸ Alle Shets dager ble ni hundre og tolv år, og så døde han.

⁹ Enåsh levde i nitti år, og så ble han far til Kenan. ¹⁰ Etter at han hadde blitt far til Kenan, levde Enåsh i åtte hundre og femten år, og han ble far til sønner og døtre. ¹¹ Alle Enåshs dager ble ni hundre og fem år, og så døde han.

¹² Kenan levde i sytti år, og så ble han far til Mahalalel. ¹³ Etter at han hadde blitt far til Mahalalel, levde Kenan i åtte hundre og førti år, og han ble far til sønner og døtre. ¹⁴ Alle Kenans dager ble ni hundre og ti år, og så døde han.

¹⁵ Mahalalel levde i sekstifem år, og så ble han far til Jered. ¹⁶ Etter at han hadde blitt far til Jered, levde Mahalalel i åtte hundre og tretti år, og han ble far til sønner og døtre. ¹⁷ Alle Mahalalels dager ble åtte hundre og nittifem år, og så døde han.

¹⁸ Jered levde i hundre og sekstito år, så ble han far til Chanâch. ¹⁹ Etter at han hadde blitt far til Chanâch, levde Jered i åtte hundre år, og han ble far til sønner og døtre. ²⁰ Alle Jereds dager ble ni hundre og sekstito år, og så døde han.

²¹ Chanâch levde i sekstifem år, og så ble han far til Metoshelach. ²² Etter at Chanâch hadde blitt far til Metoshelach, vandret han med Elâhim i tre hundre år, og han ble far til sønner og døtre. ²³ Alle Chanâchs dager ble tre hundre og sekstifem år. ²⁴ Chanâch vandret med Elâhim, og så ble han borte, for Elâhim hentet ham.

²⁵ Metoshelach levde i hundre og åttisyv år, så ble han far til Lemech. ²⁶ Etter at han hadde blitt far til Lemech, levde Metoshelach i syv hundre og åttito år, og han ble far til sønner og døtre. ²⁷ Alle Metoshelachs dager ble ni hundre og sekstini år, og så døde han.

²⁸ Lemech levde i hundre og åttito år, og så ble han far til en sønn. ²⁹ Han kalte ham Nåach og sa: «Han skal trøste oss i vårt arbeid og våre henders slit på jorden YHVH har forbannet.»

³⁰ Etter at han hadde blitt far til Nåach, levde Lemech i fem hundre og nittifem år, og han ble far til sønner og døtre. ³¹ Alle Lemechs dager ble syv hundre og syttisyv år, og så døde han.

³² Da Nåach var fem hundre år gammel, ble Nåach far til Shem, Cham og Jefet.

[Til toppen](#)

Kapittel 6

¹ Da menneskene begynte å bli mange ut over jorden, og fikk døtre, skjedde det: ² Elâhims sønner så menneskenes døtre, at de var vakre. Blant dem tok de seg koner, dem de selv valgte. ³ YHVH sa: «Min Ånd skal ikke strides med mennesket for evig, for i sin villfarelse er det bare kjød. Menneskets dager skal være hundre og tjue år.» ⁴ Det var kjemper (nefilim - bølge/tyrann) på jorden i de dager, og også senere, da Elâhims sønner gikk inn til menneskenes døtre, og de fødte dem barn. Dette var de mektige som var fra gammel tid, de navngjetne menn.

Maftir ⁵ Da så YHVH at menneskets ondskap var stor på jorden, og at hver hensikt i hans hjertes tanker bare var ond hele dagen. ⁶ YHVH angret at Han hadde skapt menneskene på jorden, og Han ble sorgfull i sitt hjerte. ⁷ Da sa YHVH: «De menneskene Jeg har skapt, vil Jeg utslette fra jordens overflate, ja, både mennesker og dyr, krypet og fuglene i luften, for Jeg angret at Jeg skapte dem.» ⁸ Men Nåach fant nåde for YHVHs øyne.

Jesaja J`sha`jaho

Kapittel 42

⁵ Så sier El YHVH, som skapte himmelen og strakte den ut, som bredte ut jorden med alt som vokser opp der, som gir livsånde til folket som bor på den og ånd til dem som ferdes på den: ⁶ Jeg, YHVH, har kalt Deg i rettferd og holder fast i Din hånd. Jeg bevarer Deg og gir Deg som en pakt for folket og et lys for folkeslagene, ⁷ for at Du skal åpne blinde øyne og føre fanger ut av fengslet, og føre dem som sitter i mørke, ut fra fangehuset. ⁸ Jeg er YHVH, det er Mitt navn. Min ære gir Jeg ikke til noen annen, Min pris gir Jeg ikke til utskårne bilder. ⁹ Se, de første tingene inntreffer, og de nye ting kunngjør Jeg nå. Før de spirer fram, lar Jeg dere høre om dem.

¹⁰ Syng for YHVH en ny sang, og Hans pris fra jordens ender, dere som drar ned til havet, og alt som fyller det, dere fjerne kyster og dere som bor der. ¹¹ Løft deres røst, du ødemark og dere byer som er der, dere landsbyer der Kedar bor. Juble, dere som bor i Sela, rop høyt fra fjelltoppene. ¹² Gi YHVH ære, og forkynn Hans pris ved fjerne kyster! ¹³ YHVH skal gå ut som en mektig mann. Han vekker sin nidkjærhet som en stridsmann. Han skal rope, ja, rope høyt. Han viser sin makt over sine fiender.

¹⁴ Jeg holdt Meg i ro fra evighet av, Jeg tidde og holdt Meg tilbake. Men nå vil Jeg skrike som en fødende kvinne, Jeg vil stønne og gispe på samme tid. ¹⁵ Jeg vil legge fjellene og haugene øde og svi av alle vekstene der. Jeg vil gjøre elvene til kystland og tørke opp innsjøene. ¹⁶ Jeg vil føre de blinde på en vei de ikke kjenner. Jeg vil lede dem på ukjente stier. Jeg vil gjøre mørke til lys foran deres ansikt, og Jeg gjør ulendte steder jevne. Alt dette skal Jeg gjøre for dem, og ikke forlate dem. ¹⁷ De skal tvinges tilbake, de skal bli kraftig til skamme, de som stoler på utskårne bilder, som sier til støpte bilder: «Dere er våre guder.» ¹⁸ Hør, dere døve, og fest blikket, dere blinde, så dere kan se. ¹⁹ Hvem er blind foruten Min tjener, eller døv som den budbæreren Jeg sender? Hvem er blind som den som står i en fredspakt, og blind som YHVHs tjener?

²⁰ Du ser mye, men du legger det ikke på sinne. Ørene er åpne, men det er ingen som hører. ²¹ For sin rettferdighets skyld har YHVH velbehag i å opphøye loven og la den få ære. ²² Men dette er et folk som er ranet og plyndret. Alle sammen er de fanget i huler, de er gjemt bort i fangehus. De er blitt til bytte, og det er ingen som frir dem ut, de er overgitt til å plyndres, og ingen sier: «Gi det tilbake!» ²³ Hvem blant dere vil høre på dette? Hvem vil legge øret til og lytte i tiden som kommer? ²⁴ Hvem overga Ja'akåv til å plyndres og Israel til røvere? Var det ikke YHVH, Han som vi har syndet mot? For de ville ikke vandre på Hans veier, de var ikke lydige mot Hans lov. ²⁵ Derfor utøste Han sin brennende vrede og krigens velde over

ham. Den har satt ham i brann rundt omkring, likevel forsto han ikke. Den brente ham, men han tok det ikke til hjertet.

[Til toppen](#)

Kapittel 43

¹ Men nå, så sier YHVH, som skapte deg, Ja'akåv, og som formet deg, Israel: Frykt ikke, for Jeg har forløst deg. Jeg har kalt deg ved navn; du er Min. ² Går du gjennom vannene, skal Jeg være med deg, og gjennom elvene, skal de ikke skylle over deg. Går du gjennom ilden, skal den ikke svi deg, og flammen skal ikke brenne deg. ³ For Jeg er YHVH, din Elåhim, Israels Hellige, din Frelser. Jeg gir Mitsrajim som løsepenge for deg, Kosh og Seba i ditt sted. ⁴ Siden du er dyrebar i Mine øyne, får du stor ære, og Jeg elsker deg. Derfor gir Jeg mennesker i stedet for deg, og folk i stedet for din sjel. ⁵ Frykt ikke, for Jeg er med deg. Jeg skal hente din slekt fra Øst, og Jeg skal samle deg fra Vest. ⁶ Jeg vil si til Nord: «Gi dem fra deg!» Og til Sør: «Hold dem ikke tilbake!» Før Mine sønner tilbake langt borte fra, og Mine døtre fra jordens ende, ⁷ hver den som er kalt ved Mitt navn, som Jeg har skapt til Min ære. Jeg formet ham, ja, Jeg har dannet ham.

⁸ Før fram det folket som er blindt, men likevel har øyne, og de døde som likevel har ører.

⁹ La alle folkeslagene samles, og la folkene samle seg. Hvem blant dem kan kunngjøre noe som dette og la oss få høre det som var fra begynnelsen? La dem føre fram sine vitner, så de kan bli rettferdiggjort. Eller la dem høre og si: «Dette er sannhet!»

¹⁰ «Dere er Mine vitner,» sier YHVH, «og Min tjener som Jeg har utvalgt, for at dere skal kjenne og tro Meg, og forstå at Jeg er Han. Før Meg er det ikke formet noen El, og etter Meg er det ingen.

[Til toppen](#)

Matteus Mattitjaho

Kapittel 1

¹ Boken med Jeshoa HaMashijachs slektstavle, Davids Sønn, Avrahams Sønn: ² Avraham ble far til Jitzchak, Jitzchak ble far til Ja'akåv, og Ja'akåv ble far til Jehoda og hans brødre. ³ Med Tamar ble Jehoda far til Peretz og Zerach. Peretz ble far til Chetzrån, og Chetzrån ble far til Ram. ⁴ Ram ble far til Amminadav, Amminadav ble far til Nachshån, og Nachshån ble far til Salmån. ⁵ Med Rachav ble Salmån far til Bå'az. Med Rut ble Bå'az far til Åved, Åved ble far til Jishai, ⁶ og Jishai ble far til David, kongen. Med Oriyahs kone ble kong David far til Shlåmå.

⁷ Shlåmå ble far til Rechav'am, Rechav'am ble far til Avijah, og Avijah ble far til Asa. ⁸ Asa ble far til J'håshafat, J'håshafat ble far til Y'håram, og Y'håram ble far til Ozijaho. ⁹ Ozijaho ble far til Jåtam, Jåtam ble far til Achaz, og Achaz ble far til Chizkijaho. ¹⁰ Chizkijaho ble far til

Manasse, Manasse ble far til Ammán, og Ammán ble far til Jåshijaho. ¹¹ På den tiden da de ble bortført til Bavel, ble Jåshijaho far til J'khanjah og hans brødre.

¹² Etter at de var blitt bortført til Bavel, ble J'khanjah far til Sh'altiel, og Sh'altiel ble far til Z'robavel. ¹³ Z'robavel ble far til Av'ichod, Av'ichod ble far til Av'ner, Av'ner ble far til Eljakim, og Eljakim ble far til Azor. ¹⁴ Azor ble far til Tzadåk, Tzadåk ble far til Ammán, og Ammán ble far til El'ichod. ¹⁵ El'ichod ble far til El'azar, El'azar ble far til Mattan, og Mattan ble far til Ja'akáv. ¹⁶ Ja'akáv ble far til Jåsef, Miriams mann. Av henne ble Jeshoa født, Han som kalles HaMashijach.

¹⁷ Altså er alle slektsledd fra Avraham til David fjorten slektsledd, fra David inntil bortførelsen til Bavel fjorten slektsledd og fra bortførelsen til Bavel inntil Mashijach, fjorten slektsledd.

[Til toppen](#)

Kapittel 19

³ Fariseerne kom også til Ham for å prøve Ham. Og de sa til Ham: «Er det tillatt for en mann å skille seg fra sin kone av hvilken som helst grunn?» ⁴ Han svarte og sa til dem: «Har dere ikke lest at Han som gjorde dem i begynnelsen, gjorde dem til mann og kvinne ⁵ og sa: «Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og være knyttet til sin kone, og de to skal være ett legeme?» ⁶ Så er de ikke lenger to, men ett legeme. Derfor, det Elåhim har sammenføyd, skal ikke noe menneske skille.»

⁷ Da sa de til Ham: «Hvorfor ga da Måshe befaling om å gi kona et skilsmissebrev, for så å sende henne bort?» ⁸ Han sa til dem: «På grunn av deres harde hjerte tillot Måshe dere å skille dere fra deres koner, men fra begynnelsen var det ikke slik. ⁹ Men Jeg sier dere: Den som skiller seg fra sin kone av noen annen grunn enn hor, og gifter seg med en annen, bryter ekteskapet. Og den som gifter seg med henne som er skilt, bryter ekteskapet.»

[Til toppen](#)

Markus

Kapittel 10

¹ Så dro Han bort derfra og kom til J'hodah områdene på den andre siden av Jarden. Og folkeskarene samlet seg igjen rundt Ham, og Han underviste dem, som Han pleide å gjøre.

² Fariseerne kom og spurte Ham: «Er det tillatt for en mann å skille seg fra sin kone?» De spurte for å teste Ham. ³ Og Han svarte og sa til dem: «Hva har Måshe befalt dere?» ⁴ De sa: «Måshe tillot å skrive et skilsmissebrev og så la henne gå.» ⁵ Og Jeshoa svarte og sa til dem: «På grunn av deres harde hjerte skrev han dette budet for dere. ⁶ Men fra skapelsens begynnelse gjorde Elåhim dem til mann og kvinne. ⁷ Derfor skal mannen forlate sin far og

sin mor og være knyttet til sin kone, ⁸ og de to skal være ett legeme. Derfor er de ikke lenger to, men ett legeme. ⁹ Derfor, det som Elåhim har sammenføyd, det skal ikke noe menneske atskille.» ¹⁰ Da de var inne i huset, kom disiplene Hans igjen og spurte Ham om den samme saken. ¹¹ Så sa Han til dem: «Den som skiller seg fra sin kone og gifter seg med en annen, begår ekteskapsbrudd mot den første. ¹² Og hvis en kvinne skiller seg fra sin mann og gifter seg med en annen, bryter hun ekteskapet.»

[Til toppen](#)

Lukas

Kapittel 3

²³ Og Jeshoa selv begynte sin virksomhet da Han var omkring tretti år gammel, og Han var – etter det folk mente – sønn av Jåsef, sønn av Eli,

²⁴ sønn av Mattat, sønn av Levi, sønn av Melki, sønn av Jannai, sønn av Jåsef,

²⁵ sønn av Mattatja, sønn av Amås, sønn av Nahum, sønn av Esli, sønn av Naggai,

²⁶ sønn av Ma'at, sønn av Mattatja, sønn av Shimi, sønn av Josek, sønn av J'hodah,

²⁷ sønn av Johanan, sønn av Resa, sønn av Z'robavel, sønn av Sjealtiel, sønn av Neri,

²⁸ sønn av Melki, sønn av Addi, sønn av Kåsam, sønn av Eldam, sønn av Er,

²⁹ sønn av J'håshoa, sønn av Eli'ezer, sønn av Jårim, sønn av Mattat, sønn av Levi,

³⁰ sønn av Shim'ån, sønn av J'hodah, sønn av Jåsef, sønn av Jånam, sønn av Eljakim,

³¹ sønn av Melea, sønn av Manna, sønn av Mattata, sønn av Natan, sønn av David,

³² sønn av Isai, sønn av Åved, sønn av Bå`az, sønn av Salmån, sønn av Nachshån,

³³ sønn av Amminadav, sønn av Ram, sønn av Chetzrån, sønn av Peres, sønn av J'hodah,

³⁴ sønn av Ja'akåv, sønn av Jitzchak, sønn av Avraham, sønn av Terach, sønn av Nachår,

³⁵ sønn av Serog, sønn av Re'o, sønn av Peleg, sønn av Ever, sønn av Shelach,

³⁶ sønn av Kenan, sønn av Arpachshad, sønn av Shem, sønn av Nåach, sønn av Lemech,

³⁷ sønn av Metoshelach, sønn av Chanåch, sønn av Jered, sønn av Mahalalel, sønn av Kenan,

³⁸ sønn av Enåsh, sønn av Set, sønn av Adam, Elåhims sønn.

[Til toppen](#)

Johannes Jåchanan

Kapittel 1

¹ I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Elåhim, og Ordet var Elåhim.

² Han var i begynnelsen hos Elåhim.

³ Alt ble til ved Ham, og uten Ham ble ingenting til av det som ble til.

⁴ I Ham var liv, og livet var menneskenes lys.

⁵ Og lyset skinner i mørket, og mørket forsto det ikke.

⁶ Det var et menneske sendt av Elåhim, hans navn var Jåchanan. ⁷ Han kom for å avlegge vitnesbyrd, for å vitne om Lyset, for at alle kunne komme til tro ved ham. ⁸ Han var ikke selv dette Lyset, men var sendt for å vitne om Lyset.

⁹ Dette var Det sanne Lyset, som gir lys til hvert menneske som kommer inn i verden.

¹⁰ Han var i verden, og verden ble til ved Ham, og verden kjente Ham ikke.

¹¹ Han kom til sine egne, og Hans egne tok ikke imot Ham.

¹² Men så mange som tok imot Ham, dem ga Han rett til å bli Elåhims barn, dem som tror på Hans navn, ¹³ de er født, ikke av blod, heller ikke av kjøttets vilje, heller ikke av manns vilje, men av Elåhim.

¹⁴ Og Ordet ble kjøtt og tok bolig iblant oss, og vi så Hans herlighet, den herlighet som den enbårne har fra Faderen, full av nåde og sannhet.

¹⁵ Jåchanan vitner om Ham, og ropte ut og sa: «Det var om Ham jeg sa: Han som kommer etter meg, er kommet foran meg, for Han var før meg.»

¹⁶ Og av Hans fylde har vi alle fått, og det nåde over nåde.

¹⁷ For loven ble gitt ved Måshe, men nåden og sannheten kom ved Jeshoa HaMahijach.

¹⁸ Aldri har noen sett Elåhim. Den enbårne Sønn, som er i Faderens favn, Han har forklart Ham.

[Til toppen](#)

1. Korinterne

Kapittel 6

¹⁵ Vet dere ikke at deres kropper er Mashijach lemmer? Skal jeg da ta Mashijach lemmer og gjøre dem til en horkvinnes lemmer? På ingen måte! ¹⁶ Eller vet dere ikke at den som holder seg til en horkvinne, er ett legeme med henne? For «de to,» sier Han, «skal være ett

legeme.»¹⁷ Men den som er forenet med YHVH, er én ånd med Ham.¹⁸ Flykt fra hor! Enhver synd som et menneske gjør, er utenfor kroppen. Men den som lever i hor, synder mot sin egen kropp.¹⁹ Eller vet dere ikke at kroppen deres er et tempel for Roach HaKådesh, som er i dere, som dere har fra Elåhim, og at dere ikke tilhører dere selv?²⁰ For dere ble kjøpt for en høy pris. Gi derfor Elåhim ære i deres kropp og i deres ånd, for begge hører Elåhim til.

[Til toppen](#)

Kapittel 15

³⁵ Men noen vil si: «Hvordan blir de døde oppreist? Og hva slags kropp står de opp med?»

³⁶ Du dåre! Det du sår, blir ikke gjort le-vende uten at det dør.³⁷ Og når du sår, da sår du ikke den skikkelsen som skal bli, men et nakent korn – om det er hvete eller et annet kornslag.³⁸ Men Elåhim gir det en skikkelse slik Han vil, og til hvert frø en egen skikkelse.

³⁹ Alt kjøtt er ikke det samme slags kjøtt, men det er ett slags kjøtt i mennesker, et annet slags kjøtt i dyr, et annet i fisk og et annet i fugler.⁴⁰ Det er også himmelske kropper og jordiske kropper. Men de himmelske har én herlighet, og de jordiske har en annen herlighet.⁴¹ Det er én glans fra solen, en annen glans fra månen og en annen glans fra stjernene. For én stjerne skiller seg fra en annen stjerne ved sin glans.

⁴² Slik er det også med de dødes oppstandelse. Kroppen blir sådd i forgjengelighet, og det blir oppreist i uforgjengelighet.⁴³ Det blir sådd i vanære, og det blir opp-reist i herlighet. Det blir sådd i svakhet, og det blir oppreist i kraft.⁴⁴ Det blir sådd en sjelelig kropp, og det oppstår en åndelig kropp. Det er en sjelelig kropp, og det er en åndelig kropp.⁴⁵ Og slik er det skrevet: Det første mennesket, Adam, ble en levende sjel. Den siste Adam ble en livgivende ånd.⁴⁶ Det åndelige er imidlertid ikke det første, men det sjelelige, deretter det åndelige.⁴⁷ Det første mennesket var fra jorden, av jord. Det andre Mennesket er YHVH fra Himmelen.⁴⁸ Slik den jordiske var, slik er også de jordiske. Og slik Den Himmelske er, slik er også de himmelske.⁴⁹ Og slik vi har båret bildet av den jordiske, slik skal vi også bære bildet av Den Himmelske.

⁵⁰ Men dette sier jeg, søsken, at kjøtt og blod kan ikke arve Elåhims rike. Det forgjengelige arver heller ikke det uforgjengelige.⁵¹ Se, jeg sier dere en hemmelighet: Vi skal ikke alle sovne inn ^{Dan. 12:2}, men vi skal alle bli forvandlet,⁵² i ett nu, på et øyeblikk, ved den siste basun ^{Jes 27:13; Mt. 24:31; 1Tes. 16-17; Åp. 8:6; 10:7 11:15}. For basunen skal lyde, og de døde skal oppstå uforgjengelige ^{Esekiel 37:1-14}, og vi skal bli forvandlet.⁵³ For dette forgjengelige må bli ikledd uforgjengelighet, og dette dødelige må bli ikledd udødelighet.⁵⁴ Når så dette forgjengelige er blitt ikledd uforgjengelighet og dette dødelige er blitt ikledd udødelighet, da skal det gå i oppfyllelse, det ord som er skrevet:⁵⁵ Døden er oppslukt til seier ^{Jes 25:8}. Død, hvor er din

brodd? Dødsrike, hvor er din seier? ^{Håshea 13:14} ⁵⁶ Dødens brodd er synden, og syndens kraft er Tårahen. ⁵⁷ Men Elåhim være takk, som gir oss seier ved vår Herre Jeshoa HaMahijach.

⁵⁸ Derfor, mine kjære søsken, vær faste, urokkelige, alltid rike i YHVHs gjerning, idet dere vet at deres arbeid ikke er forgjeves i YHVH.

[Til toppen](#)

Romerne

Kapittel 5

¹² Derfor, slik som synden kom inn i verden ved ett menneske, og døden ved synden, og døden slik trengte seg inn til alle mennesker, fordi de alle syndet – ¹³ for også i tiden fram til tårahen var det synd i verden, men synden blir ikke tilregnet når det ikke er noen tårah – ¹⁴ likevel hersket døden fra Adam til Måshe, også over dem som ikke hadde syndet i likhet med overtredelsen til Adam, han som er et forbilde på Ham som skulle komme.

¹⁵ Men med nådegaven er det ikke som med fallet. For om de mange døde på grunn av den enes fall, så er Elåhims nåde og gaven ved Det Ene Mennesket Jeshoas Mashijach nåde, i langt større grad kommet rikelig over de mange. ¹⁶ Og med gaven er det ikke som da den ene syndet. For dommen som kom av den enes fall, førte til fordømmelse. Men nådegaven som kom etter de mange overtredelser, førte til rettferdiggjørelse. ¹⁷ For om døden fikk herredømme ved den ene, ved denne enes fall, så skal da de som tar imot nådens overflod og rettferdighetens gave, desto mer ha liv og herske ved Den Ene, Jeshoa HaMahijach.

¹⁸ Altså, slik som fordømmelsen ved den enes fall kom over alle mennesker, slik blir Den Enes rettferdige gjerning for alle mennesker til livets rettferdiggjørelse. ¹⁹ For slik som de mange ble stilt fram som syndere ved det ene menneskes ulydighet, slik skal også de mange bli stilt fram som rettferdige ved Den Enes lydighet. ²⁰ Men tårahen kom inn ved siden av, for at fallet skulle bli større. Men der synden ble større, ble nåden enda mer overstrømmende rik, ²¹ for at slik som synden hersket ved døden, slik skal også nåden herske ved rettferdighet til evig liv ved Jeshoa HaMahijach, vår Herre.

[Til toppen](#)

Efeserne

Kapittel 5

²¹ underordne dere hverandre i Elåhims frykt. ²² Dere koner, underordne dere deres egne menn, som under YHVH. ²³ For mannen er kvinnens hode, slik også Mashijach er menighetens hode. Og Han er Frelser for kroppen. ²⁴ Slik menigheten underordner seg Mashijach, slik skal derfor konene underordne seg sine egne menn i alle ting.

²⁵ Dere ektemenn, elsk deres koner, slik også Mashijach elsket menigheten og ga seg selv for den, ²⁶ for at Han skulle hellige den, idet Han rensket den ved vannbadet i ordet, ²⁷ for at Han kunne føre den fram for seg selv som en herlig menighet som ikke har flekk eller rynke eller noe slikt, men at den skulle være hellig og uten feil. ²⁸ På samme måte skylder ektemennene å elske sine egne koner som sin egen kropp. Den som elsker sin kone, elsker seg selv. ²⁹ For ingen har noen gang hatet sin egen kropp, men han gir den mat og har omsorg for den, slik YHVH gjør med menigheten. ³⁰ For vi er lemmer på Hans legeme, av Hans kjøtt og av Hans bein. ³¹ Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og være knyttet til sin kone, og de to skal være ett legeme. ³² Dette er et stort mysterium, jeg taler her om Mashijach og menigheten. ³³ Men hver enkelt av dere skal elske sin egen kone som seg selv, og kona skal se til at hun har ærefrykt for sin ektemann.

[Til toppen](#)

Kolosserne

Kapittel 1

¹⁴ I Ham har vi forløsningen ved Hans blod, syndenes forlatelse. ¹⁵ Han er bildet av den usynlige Elåhim, Den førstefødte framfor hele skapningen. ¹⁶ For i Ham ble alle ting skapt, de som er i himlene, og de som er på jorden, både synlige og usynlige, enten det er troner eller herredømmer, myndigheter eller makter. Alle ting ble skapt ved Ham og for Ham. ¹⁷ Og Han er før alle ting, og i Ham består alle ting.

[Til toppen](#)

1. Timoteus

Kapittel 2

¹¹ En kvinne skal la seg lære i stillhet i all underordning. ¹² En kvinne tillater jeg ikke å lære eller å ha myndighet over en mann, men å være i stillhet. ¹³ For Adam ble formet først, så Eva. ¹⁴ Og Adam ble ikke forført, men kvinnen ble forført og falt i overtredelse. ¹⁵ Likevel skal hun bli frelst ved barnefødselen, dersom de holder fram i tro, kjærlighet og hellighet med selvtukt.

[Til toppen](#)

Hebreerne

Kapittel 1

¹ Elåhim, Han som i tidligere tider mange ganger og på mange måter talte til fedrene ved profetene, ² Han har i disse siste dager talt til oss ved Sønnen, som Han har innsatt som

arving til alle ting. Ved Ham har Han også skapt hele verden. ³ Han er avglansen av Hans herlighet og det uttrykte bildet av Hans vesen. Og Han holder alle ting oppe ved sin krafts ord. Da Han ved seg selv hadde gjort renselse for våre synder, satte Han seg ved Majestetens høyre hånd i det høye.

[Til toppen](#)

Kapittel 3

⁷ Derfor, som Roach HaKådesh sier: «I dag, om dere hører Hans røst, ⁸ da forherd ikke deres hjerter som ved «forbitrelsen», på fristelsens dag i ørkenen. ⁹ Det var der deres fedre fristet Meg, de prøvde Meg, de som hadde sett Mine gjerninger i førti år. ¹⁰ Derfor ble Jeg vred på den slekten, og Jeg sa: De farer alltid vill i hjertet, og de har ikke kjent Mine veier. ¹¹ Så sverget Jeg i Min vrede: De skal ikke komme inn til Min hvile.»

[Til toppen](#)

Kapittel 11

⁷ Ved tro, etter å ha fått et guddommelig varsel om de ting som ennå ikke var synlige, bygde Naaach i gudssfrykt en ark til frelse for sin husstand. Ved den fordømte han verden og ble arving til den rettferdighet som er av troen.

⁸ Ved tro var Avraham lydig da han ble kalt til å dra ut til det stedet han skulle få som arv. Og han dro ut, uten å vite hvor han kom ^{1.Mos. 12:1}. ⁹ Ved tro bodde han i løfteslandet, som i et fremmed land. Han bodde i telt sammen med Jitzchak og Ja'akåv, som var medarvinger med ham til det samme løftet. ¹⁰ For han ventet på byen, den som har grunnvollene, den by som har Elåhim til bygningsmann og skaper. ¹¹ Ved tro fikk også Sara selv kraft til å unnfange en slekt, og hun fødte, selv om hun var kommet over den alderen da en føder ^{1.Mos 18}, for hun regnet Ham for trofast som hadde lovt at dette skulle skje.

[Til toppen](#)

2. Peter Kefa

Kapittel 3

³ Først av alt skal dere vite at i de siste dager skal spottere stå fram. De skal gå fram etter sine egne lyster ⁴ og si: «Hvor er løftet om Hans gjenkomst? Fra den tid fedrene sovnet inn, fortsetter alle ting som de var fra skapelsens begynnelse av.» ⁵ For med vilje glemmer de dette: At himlene fra gammel tid ble til ved Elåhims Ord. Og ved det samme Elåhims Ord sto jorden fram fra vann og gjennom vann. ⁶ Ved dette gikk den daværende verden under, ved at den ble oversvømmet av vann. ⁷ Men de himler og den jord som er nå, blir ved det

samme Elåhims Ord spart til ilden ved tiden for de ugudelige menneskers dom og fortapelse.

⁸ Men dette ene må dere ikke glemme, mine kjære, at for YHVH er én dag som tusen år, og tusen år som én dag. ⁹ YHVH er ikke sen med løftet, slik noen regner det for senhet. Men Han er tålmodig med oss, siden Han ikke vil at noen skal gå fortapt, men at alle skal komme til omvendelse. ¹⁰ Men YHVHs dag skal komme som en tyv om natten. Da skal himlene forgå med et kraftig brak, og elementene skal oppløses av brennende hete. Både jorden og alle menneskeverk som er bygd opp på den, skal bli brent opp.

¹¹ Derfor, siden alt dette skal gå i oppløsning, hvor mye mer bør dere da ikke holde ved i en hellig ferd og Elåhimsfrykt, ¹² mens dere venter på og framskynder Elåhims dags komme. På den dagen skal himlene fortæres av ild, og elementene skal smelte med brennende hete.

¹³ Men etter Hans løfte ser vi fram til nye himler og en ny jord, der rettferdighet bor.

¹⁴ Derfor, mine kjære, når dere venter på alt dette, legg da vinn på å bli funnet i fred av Ham, uten flekk og lyte.

[Til toppen](#)

Åpenbaringen

Kapittel 21

¹ Og jeg så en ny himmel og en ny jord, for den første himmel og den første jord var blitt borte, og havet er ikke mer. ² Og jeg, Jåchanan, så Den hellige byen, Det nye Jeroshalajim, komme ned fra Elåhim ut fra Himmelen, gjort i stand som en brud smykket for sin brudgom.

³ Og jeg hørte en høy røst fra Himmelen som sa: «Se, Elåhims bolig er hos menneskene, og Han skal bo hos dem, og de skal være Hans folk. Elåhim selv skal være hos dem og være deres Elåhim. ⁴ Og Elåhim skal tørke bort hver tåre fra deres øyne, og døden skal ikke være mer, heller ikke sorg eller gråt eller smerte skal være mer, for de første ting er blitt borte.»

⁵ Så sa Han som satt på tronen: «Se, Jeg gjør alle ting nye.» Og Han sa til meg: «Skriv, for disse ord er sanne og troverdige.»

[Til toppen](#)

Kapittel 22

¹ Og han viste meg en ren elv med livets vann, som funklet som krystall, og som strømmer ut fra Elåhims og Lammets trone. ² Midt i Byens gate, og på begge sider av elven, vokser livets tre som bærer tolv frukter; hvert tre gir sin frukt hver måned. Bladene på treet er til legedom for folkeslagene. ³ Og det skal ikke lenger være noen forbannelse, men Elåhims og Lammets trone skal være i Byen, og Hans tjenere skal tjene Ham. ⁴ De skal se Hans ansikt, og Hans navn skal være på deres panne. ⁵ Og natt skal det ikke være der; de trenger ingen

lampe og heller ikke lys fra solen, for Adånaj YHWH gir dem lys. Og de skal herske som konger i all evighet.

[Til toppen](#)